

Tù Bút

Đã cuối Hạ đầu Thu, lựu trong vườn đang chín...bắt đầu màu tím tím rồi vàng rực như trăng...

Ông và cháu ra sân / ngắm trăng ban ngày hiện / ngắm thời gian chuyển biến / nói: lá vàng sắp rơi...

Cháu tôi chạy đi chơi, ông vào bên cửa sổ, nhìn ngày hiu hiu gió / ngó ngày nắng lưa thưa...

Mới đó mà không ngờ: Một Năm Nửa Sắp Hết...năm tháng nữa là Tết, khu vườn xưa chưa về!

Tôi thì lòng nhớ quê, cháu tôi chỉ biết Mỹ...nhưng tấm lòng chung thủy / là biết còn Nhớ Thương!

Tôi nhớ Ngoại trong vườn / nhật hoàng hôn: cau rụng. Má tôi hồi còn sống / nhai miếng trầu ngó mông...

Má ngó ra bờ sông: Ba không còn về nữa. Ba đã thành ngọn gió / bay bay trên cánh đồng...

Những đứa con Má bỗng: đứa làm dâu xứ khác, đứa còn trên trận mạc. Đợi chờ, Má quạnh hiu!

Bên cửa, tôi nhìn chiều - chiều của tôi đang xuống. Những trái lựu, tôi tưởng / là trăng...bồng bâng khuâng!

*

Lá vàng bay xuống sân...

Mùa Thu! Mùa Thu tới...

Tôi nghe tiếng cháu Ngoại, cười, chia tay bạn bè...

Tôi đưa bàn tay che nắng vàng chiếu ngoài ngõ. Vài nụ hoa còn nở / áo tím người xưa ơi!

Trần Vấn Lệ